

[Udenrigsministeren.]
forhandlinger bliver fremsat på de rette steder.

(Kort bemærkning).

Per Federspiel: Når jeg på dette sene tidspunkt har bedt om ordet, er det, fordi det ærede medlem hr. Hans Rasmussen fremsatte nogle mildest talt grove beskyldninger mod mig. Det ærede medlem mente, at jeg og andre med mig gerne så, at det ærede medlem tav stille. Intet ville bedrøve mig mere, end hvis det ærede medlem tav stille i debatten, men jeg tror, at det ærede medlem må indrømme, at han er gået over stregen, når han hævder, at jeg ville have indtaget et andet standpunkt, hvis jeg havde foretaget en anden vurdering af det danske landbrugs interesser. Det er muligt, at jeg så ikke havde været mit partis ordfører. Jeg beder det ærede medlem forstå, at det standpunkt, jeg har indtaget, har jeg indtaget efter et 10-årigt arbejde med europæisk politik.

På samme måde må jeg bede det ærede medlem tilbagekalde den beskyldning, han rettede mod mig og det ærede medlem hr. Poul Møller for at gå ind i denne situation med lukkede øjne. Det ærede medlems forbund har været blandt pionererne i undersøgelserne om de europæiske markedsdannelse, og jeg er overbevist om, at når det ærede medlem kommer tilbage til sit kontor, vil han finde dynger af oplysende papirer om de europæiske markeds virkninger, så at også det ærede medlem vil være i stand til at gå ind i denne situation med åbne øjne, og jeg beklager, at det ærede medlem har valgt den tilstand for øjnene, der betegnes som dvale.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen blev så vred og så hidsig, at jeg skal vare mig vel for at ophidse ham yderligere med ret mange bemærkninger. Det ærede medlem siger, at vi ikke vil tillade

andre at fremsætte synspunkter. Det er ikke faldet os ind at forbyde det ærede medlem at fremsætte synspunkter. Derfor kan vi godt mene, at det ærede medlems synspunkter ikke er særlig kloge, og det synes vi ikke de var. Det ærede medlem mener naturligvis, at de var det, ellers ville han ikke have fremsat dem.

Det ærede medlem siger også, at vi lukker øjnene. Er det nu rigtigt? Er det ikke det ærede medlem, der stikker hovedet i busken ligesom et vist dyr, vi kender, og ikke vil se, hvad der kan ske, hvis vi ikke tager denne beslutning nu?

Må jeg i øvrigt til sidst sige, at jeg synes, at det ærede medlems vrede modargumentation står i åbenbart misforhold til det, sagen drejer sig om, nemlig at det ærede medlem og vi nu i fællesskab stemmer for en resolution, der giver Danmarks regering bemyndigelse til at forhandle med henblik på Danmarks optagelse i fællesmarkedet sammen med Storbritannien. Det er det, vi giver bemyndigelse til, og det stemmer vi sammen om. Det er det ærede medlems regering, der har foreslået det, og det tilslutter vi os. Derfor behøver det ærede medlem ikke at blive så forfærdelig vred på os. Det ærede medlem kan blive vred på andre, hvis han vil, men det vil jeg slet ikke opfordre ham til. Jeg vil blot opfordre det ærede medlem til simpelt hen at dæmpe sin vrede og så huske, at han står som medunderskriver på denne indstilling til det høje ting om at bemyndige regeringen til at optage forhandlinger med henblik på Danmarks optagelse i fællesmarkedet. Vi ved, hvad det fører til. Lad os stemme sammen om det og så se at indrette erhvervslivets forhold bedst muligt herhjemme.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Der foreligger mig bekendt ingen beslutning om norsk initiativ til indtræden i fællesmarkedet. Der findes mig bekendt ikke nogen bebudelse af,